

ЗРУЧНИКІ ДУШІ

Жанна БЕНАМЕР

З французької переклав Віктор Мотрук

ЗРУЧНИКИ ДУШІ

Львів
Видавництво Старого Лева
2021

УДК 821.133.1-31

Б 46

OTAGES INTIMES

© ACTES SUD, 2015

Published by arrangement with SAS Lester Literary Agency & Associates

Жанна Бенамер

Б 46 Заручники душі [Текст] : повість / Жанна Бенамер; переклад з фр. Віктора Мотрука. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. — 200 с.

ISBN 978-966-679-986-2

Етьєн, військовий репортер-фотограф, переживає складний і драматичний період свого життя. Під час одного з відряджень в охоплену війною країну він опиняється в полоні. Коли нарешті Етьєна звільняють, перед ним постає проблема — як повернутися до нормального життя. Чоловік приїжджає у село, де минуло його дитинство, до втомленої безнастанним очікуванням матері, яка виростила його без батька. Морально підтримати Етьєна готовий його вірний друг Енцо та подруга дитинства Жофранка. Трое друзів об'єднуються навколо проблем теперішнього та загадок минулого через невідкладність важливого питання: яка ж частка заручника є в кожному із нас?

Історія, яку Жанна Бенамер оповідає у книжці «Заручники душі», нагороджений 2016 року літературною премією Жакі-Букен, глибоко вражає. Роман окреслює шляхи до істинної свободи — тієї, яку вдасться знайти, лише досягнувши потаємне в самому собі.

УДК 821.133.1-31

Cet ouvrage a bénéficié des soutiens du Programmes d'aide à la publication de l'Institut français, ainsi que du Programme d'aide à la publication Skovoroda de l'Ambassade de France en Ukraine/Institut français d'Ukraine.

Це видання було здійснене за підтримки видавничої програми Французького інституту, а також Програми сприяння видавничій справі «Сковорода» Посольства Франції в Україні/Французького інституту в Україні.

© Жанна Бенамер, текст, 2015

© Віктор Мотрук, переклад, 2021

© Дарія Філіппова, обкладинка, 2021

© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2021

ISBN 978-966-679-986-2 (укр.)

ISBN 978-2-330-05311-6 (фр.)

Усі права застережено

Моїй мамі (1916–2015)
і Мажиду Ранема (1924–2015)

Нехай ніч буде до нас прихильною
Нехай наше повернення в темряву стане щасливим
Нехай мрія буде ясною так само, як і дитинство

Франсуа Чен*

* Que la nuit nous soit favorable
Que soit faste notre retour vers l'obscur
Que le rêve soit clair ainsi que l'enfance

*François Cheng,
À l'Orient de tout,
Poésie/Gallimard, 2005*

Жив-був колись, жив-був тисячу і тисячу разів чоловік,
вирваний з життя іншими чоловіками.

І ось цей раз, і ось цей чоловік.

Йому пощастило. Він живий. Він повертається.

Два слова пульсують у його жилах: «Я повертаюся». Відтоді як зрозумів, що його справді звільняють, зарився у ці два слова. Сховався у них, щоб вони тримали разом його кров і кістки.

Чекати. Не піддаватися. Ще ні. Обманена ейфорія призводить до руйнівних наслідків, він це знає. Не може собі це дозволити, це також знає. Тому бореться. Так, як боровся, щоб не впасти у жах, кілька місяців тому, коли незнайомі чоловіки буквально силою відірвали його від узбіччя тротуару в охопленому безумством місті, зв'язали, швидко, грубо заштовхали в машину, перетворивши його життя на камінчик, що стискаєш у кишені. Він це пам'ятає. Скільки точно місяців минуло відтоді? Він більше не знає. Знав раніше, бо рахував їх, але тепер уже нічого не пам'ятає.

Сьогодні вранці його вивели з кімнати, в якій утримували, зняли з ніг пута, як знімали щоранку і щовечора, ведучи із зав'язаними очима до смердючої діри, що правила за туалет. Проте цього разу він не нарахував, як